

Mayalde: “Castella també pateix la centralització de Madrid i està oblidada”

El grup d'Aldeatejada (Salamanca), que actua diumenge al festival Càntut, fa 40 anys que preserva i divulga la música ancestral de les seves terres

Mayalde, cantant en plena natura www.mayalde.com

XAVIER CASTILLÓN - CASSÀ DE LA SELVA

Mayalde és un grup singular per diversos motius: per començar està format per un pare (Eusebio), una mare (Pilar) i els seus dos fills (Laura i Arturo). Els pares van formar Mayalde el 1980, o sigui que l'any passat tenien previst celebrar el 40è aniversari del grup “al nostre poble, Aldeatejada, però la pandèmia ho va impedir”, com recorda Arturo per telèfon des d'aquesta localitat de Salamanca. Més curiositats: el nom *Mayalde* va néixer de la fusió entre els noms del poble d'Eusebio (La Maya) i el de Pilar, l'esmentat Aldeatejada, però la veritat és que existeix un municipi que es diu Mayalde a la província de Zamora. “I després ens vam assabentar que, en basc, *mayalde* vol dir alguna cosa semblant a estar en família al voltant d'una taula, que és el que nosaltres hem fet sempre, posar-nos a l'entorn d'una taula o del foc, escoltant els avis i les

àvies.” Una última curiositat sobre **Mayalde** és que, en quatre dècades d’existència, no han actuat mai a les comarques gironines. El seu debut a la demarcació tindrà lloc diumenge vinent, 21 de novembre, al pati de Can Trinxeria de Cassà de la Selva (18.15 h, 10 i 13 euros), dins del 5è Festival **Càntut**, que començarà divendres i omplirà Cassà durant tres dies de “cançons de tradició oral”. Com les de Mayalde.

Arturo subratlla el desconeixement que hi ha de les músiques tradicionals peninsulars fora de les seves respectives comunitats, al marge de l’èxit puntual de les músiques celtes. “Hi ha la tendència a posar-ho tot en el sac del *folk*, un terme anglès que no té en compte la diversitat de totes aquestes músiques, a través de les quals hauries de sentir la identitat de cada terra.” Ells, de Castellà i Lleó, potser encara tenen més difícil per això que se’ls escolti lluny de casa, per una idea equivocada: “Castella també pateix la centralització de Madrid i és una terra oblidada, socialment i culturalment.” Mayalde, però, reivindica l’enorme riquesa i diversitat musical de les comarques de Salamanca, com a autèntics activistes que han fet molt de treball de camp amb la gent gran, com també ha fet el projecte Càntut. “El nostre mètode és escoltar la gent, que és molt generosa”, diuen. A més, organitzen concerts didàctics (*La madre que parió a la música*) durant l’hivern a l’antiga sala de ball de La Maya, convertida ara en la Casa de la Y –“perquè la y és una conjunció que uneix”–, i volten pel món amb els seus concerts espectacle farcits d’històries i on “no hi ha cap instrument que es repeteixi en més d’una cançó”, siguin unes culleres de fusta, unes regadores utilitzades com a dolçaines o els roncadors que utilitzen els pastors per allunyar els llops i que, segons Mayalde, són “la primera domesticació dels sons de l’aire, molt abans de les flautes”.

Publicat a: El Punt, 17 de novembre de 2021

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2059282-mayalde-castella-tambe-pateix-la-centralitzacio-de-madrid-i-esta-oblidada.html>